

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 394/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vednom pod sp. zn. 36 Er 2010/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er 2010/2016 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava III **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er 2010/2016 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie v sume **1 000 eur**, ktoré mu **j e** Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Bratislava III **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **460,90 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 394/2021-14 zo 17. augusta 2021 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Er 2010/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je povinnou stranou v napadnutom exekučnom konaní, v ktorom sa oprávnená obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „oprávnená“), domáha proti sťažovateľovi vymoženia uloženej povinnosti zaplatiť jej istinu vo výške 2 003,64 eur s príslušenstvom. Okresný súd uznesením z 11. júla 2017 povolil odklad exekúcie v napadnutom konaní na dobu do právoplatného rozhodnutia vo veci žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] č. k. RK-PC-7/16-EK z 30. mája 2016 v rámci konania na okresnom súde pod sp. zn. 24 Csr 1/2017 (v tejto časti právoplatné 19. septembra 2017) a námietky proti exekúcii zamietol (v tejto časti právoplatné 24. augusta 2017).

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní, pričom okresnému súdu vytýka obdobia nečinnosti, a to pri rozhodovaní o jeho námietkach v trvaní 4 mesiacov a 1 týždňa a pri rozhodovaní o jeho návrhu na odklad exekúcie v trvaní 1 mesiaca a 1 týždňa. K najvýraznejšiemu prietahu v konaní okresného súdu dochádza od 13. októbra 2019, keď sťažovateľ podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že rozsudkom okresného súdu č. k. 24 Csr 1/2017-77 z 9. augusta 2019 (právoplatným 24. septembra 2019) bol exekučný titul zrušený. O podanom návrhu okresný súd dosiaľ nerozhodol. Sťažovateľ uvádza, že proti nemu *„je tak naďalej bezdôvodne vedená exekúcia napriek zrušeniu exekučného titulu, pričom zrušením exekučného titulu paradoxne pominul odklad exekúcie, keďže odklad exekúcie bol časovo limitovaný práve touto skutočnosťou. Obmedzujúce exekučné úkony postihujúce majetok sťažovateľa tak dodnes trvajú. Celková doba nečinnosti súdu tak predstavuje 1 rok, 9 mesiacov a 2 týždne“*. Sťažovateľ svojím konaním k prietahom nijako neprispel. Predmet napadnutého konania nie je právne či skutkovo zložitý, naopak, je podľa názoru sťažovateľa triviálny a v prípade rozhodovania súdu o zastavení exekučného konania z dôvodu zrušenia exekučného titulu ide z pohľadu náročnosti fakticky iba o jednoduché deklaratórne rozhodnutie. Uvedené skutočnosti podľa sťažovateľa odôvodňujú priznanie finančného zadosťučinenia.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho ústavnej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie ním označených práv postupom okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní, prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 4 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie sa k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní okresného súdu č. k. Spr 346/2021 zo 17. septembra 2021 predseda okresného súdu uviedol, že zasiela vyjadrenie zákonného sudcu [REDAKOVANÉ].

5.1. Zákonný sudca uviedol, že vec sťažovateľa mu bola pridelená 15. júna 2021, avšak „vzhľadom na množstvo jednorazovo pridelených vecí civilnej (cca 300 vecí pri 100 % nápade) a exekučnej agendy (ako doplnkovej agendy) nebolo možné z mojej strany o predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie doposiaľ rozhodnúť. Zároveň podotýkam, že predmetná exekučná vec bola od 30.01.2020 do 09.03.2021 pridelená zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ] a od 10.03.2021 do 14.06.2021 zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ]. Napriek uvedenému sa ako zákonný sudca budem snažiť o predmetnom návrhu rozhodnúť v najkratšom možnom čase, vzhľadom na to, že od jeho podania uplynuli takmer 2 roky.“

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Vyjadrenie okresného súdu doručil ústavný súd sťažovateľovi, ktorý sa ku dňu rozhodovania ústavného súdu o jeho ústavnej sťažnosti k nemu nevyjadril.

7. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súdu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť [napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08] a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

9. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí

bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

10. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so svojou žiadosťou.

11. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)], ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04). Teda záver o tom, či dĺžka konania je ešte primeraná a či už nie je, možno formulovať vždy s ohľadom na faktory, ktorými bolo konanie bezprostredne ovplyvnené, pričom pri posudzovaní dôvodnosti tvrdenia o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny a aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je nutné ku každej veci pristupovať individuálne a zvažovať, či s ohľadom na okolnosti prípadu ide o prietahy neodôvodnené, t. j. či sú prítateľné súdu. Toto právo totiž nie je dotknuté, ak sú prietahy spôsobené výlučne konaním účastníka, prípadne ak ide o vec, keď dĺžka konania zodpovedá jej zložitosti. V takých prípadoch trvanie konania istú dobu spravidla nie je nedôvodné a potreba zásahu ústavného súdu nie je daná. V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa [Comingersoll S.A. (Veľká komora), Sürmeli proti Nemecku (Veľká komora), Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike, rovnako tak aj I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07]. Naostatok aj EŠLP vo svojich rozhodnutiach (rozsudok EŠLP vo veci H. proti Francúzsku z 24. 10. 1989, rozsudok EŠLP vo veci Katte Klitsche de la Grange proti Taliansku z 27. 10. 1994 a rozsudok EŠLP vo veci Scordino proti Taliansku č. 1 z 29. 3. 2006) viackrát vyzdvihol dôležitosť správy súdnictva bez prietáhov, ktoré môžu ohroziť jeho účinnosť a dôveryhodnosť. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

12. Ústavný súd si pre účely predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadal súdny spis a s jeho obsahom sa dôkladne oboznámil.

13. Pokiaľ ide o zložitosť prípadu, môžeme hovoriť o skutkovej alebo právnej zložitosti. Môže ísť napríklad o vec, v ktorej vystupuje viacero strán (rozsudok vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu z 8. 7. 1987) alebo v ktorej je potrebné zabezpečiť rôzne dôkazy [rozsudok EŠLP vo veci Humen proti Poľsku (Veľká komora) z 15. 10. 1999]. Zložitosť prípadu môže taktiež súvisieť s prítomnosťou medzinárodného prvku (rozsudok EŠLP vo veci Neumeister proti Rakúsku z 27. 6. 1968).

13.1. Exekučné spory tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a nemožno ich po právnej ani skutkovej stránke hodnotiť ako zložité. Uvedené konštatovanie sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na ústavnou sťažnosťou napadnuté exekučné konanie okresného súdu. V kontexte uvedeného ústavný súd zdôrazňuje, že samotný okresný súd právnou alebo skutkovú zložitosť veci nenamietal.

14. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zo zistení ústavného súdu s prihliadnutím na prehľad procesných úkonov vykonaných v napadnutom exekučnom konaní nevyplýva, že by celková dĺžka napadnutého konania bola negatívne ovplyvnená správaním sťažovateľa.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

15.1. Z priebehu súdneho konania vyplýva, že napadnuté exekučné konanie začalo doručením návrhu oprávnenej na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke 12. decembra 2016. Okresný súd vydal 19. januára 2017 poverenie súdnej exekútorke na vykonanie exekúcie, ktorá následne 14. marca 2017 predložila okresnému súdu námietky sťažovateľa (povinného) proti exekúcii s odôvodnením, že napadol žalobou rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v napadnutom konaní. Okresný súd 18. mája 2017 vyzval sťažovateľa na preukázanie podania žaloby a zároveň námietky sťažovateľa zaslal oprávnenej na vyjadrenie sa k nim. Po tom, ako sťažovateľ preukázal podanie žaloby a oprávnená sa vyjadrila k námietkam sťažovateľa proti exekúcii, okresný súd uznesením z 11. júla 2017 námietky proti exekúcii zamietol a zároveň povolil odklad exekúcie do právoplatného rozhodnutia vo veci žaloby sťažovateľa o zrušenie rozhodcovského rozsudku (návrh na odklad exekúcie doručil sťažovateľ okresnému súdu 27. júna 2017).

15.2. Sťažovateľ oznámil okresnému súdu 14. októbra 2019, že exekučný titul – rozhodcovský rozsudok bol zrušený rozsudkom okresného súdu č. k. 24 Csr 1/2017 z 9. augusta 2019 právoplatným 24. septembra 2019, a navrhol exekúciu zastaviť. O jeho návrhu okresný súd dosiaľ nerozhodol.

16. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti, zo súdneho spisu a z ďalších podaní (vyjadrenia okresného súdu) zistil, že doterajší priebeh napadnutého konania je poznačený obdobím nečinnosti okresného súdu, a to od októbra 2019 dosiaľ, t. j. viac ako dva roky, keď nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v preskúvanom exekučnom konaní nachádza. Postup okresného súdu v období od marca 2017 do júla 2017, keď rozhodoval o námietkach sťažovateľa proti exekúcii (predložených súdu 14. marca 2017) a o návrhu sťažovateľa na odklad exekúcie (doručenom súdu 27. júna 2017), nedosahuje takú ústavnú intenzitu, aby ho bolo možné hodnotiť ako priet'ahový.

17. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie po tom, ako bol exekučný titul zrušený, nebolo právoplatne rozhodnuté ani po dvoch rokoch od jeho doručenia súdu.

18. Obranu okresného súdu spočívajúcu v poukazaní na nadmernú zaťaženosť zákonného sudcu a opakované prerozdeľovanie vecí sťažovateľa viacerým zákonným sudcom nemožno akceptovať vzhľadom na konštantnú judikatúru ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06), podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

19. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľa, postupu okresného súdu poznamenaného nečinnosťou ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v napadnutom exekučnom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti tohto nálezu).

20. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd v napadnutom exekučnom konaní zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu) a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza, keďže o jeho návrhu na zastavenie exekúcie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti ešte právoplatne rozhodnuté.

IV.1. Primerané finančné zadost'učinenie:

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, ak o to požiadal.

23.1. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

24. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä obdobie nečinnosti okresného súdu (bod 16 odôvodnenia tohto nálezu), ako aj so zreteľom na predmet napadnutého konania a správanie sťažovateľa a vychádzajúc zo svojej judikatúry, ústavný súd považoval sumu 1 000 eur za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výrokovej časti tohto nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výrokovej časti tohto nálezu).

V.

Trovy konania

27. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

28. V zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

29. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľovi v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky.

30. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2021 predstavuje sumu 181,17 eur a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) sumu 10,87 eur. Za dva úkony tak prináleží suma 362,34 eur a režijný paušál za dva úkony v sume 21,74 eur, čo spolu predstavuje sumu 384,08 eur, ktorú ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 76,82 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd teda stanovil náhradu trov konania v sume 460,90 eur (bod 4 výrokovej časti tohto nálezu).

31. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2021

Libor Duľa
predseda senátu